

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21CoKR/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113207617
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Husárová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2113207617.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Boženy Husárovej a sudcov JUDr. Róberta Foltána a Mgr. Michala Novotného v právnej veci žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s. so sídlom Štúrova 5, Bratislava, IČO: 31 318 916, zastúpený: RUŽIČKA AND PARTNERS s.r.o., Vysoká 2/ B, Bratislava, IČO: 36 863 360, proti žalovanej: Mgr. Eva Timár Myjavcová, Štúrova 42, Šaľa, správkyňa úpadcu: GAPEJA, s.r.o. v konkurze, Hlavná 918/2, Galanta, IČO: 35 850 965, o vylúčení majetku zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 36Cbi/2/2018 - 790 zo dňa 04.10.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému odvolací súd priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu .

2. Rozhodol tak na základe vykonaného dokazovania k návrhu, ktorým žalobca žiadal vylúčiť zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu spoločnosti GAPEJA, s.r.o. nehnuteľnosti zapísané v súpise všeobecnej podstaty, nachádzajúce sa v k.ú. N. zapísané na LV č. XXXX, Správa katastra Senec, špecifikované v žalobnom petite s poukazom na to, že žalobca ako záložný veriteľ uzatvoril so spoločnosťou GLANCE HOUSE s.r.o. ako záložcom Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré uviedol žalobca v petite žaloby, ktorou sa zriadilo záložné právo k týmto nehnuteľnostiam. Dôvodom založenia nehnuteľností vo vlastníctve úpadcu bolo zabezpečenie pohľadávky žalobcu vzniknutej voči spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. ako dlžníkovi, ktorému bol žalobcom poskytnutý Zmluvou o splátkovom úvere č. 1410/08/28 zo dňa 16.09.2008 úvere. Dňa 21.12.2010 spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o. uzatvorila so spoločnosťou COMMERCIAL DEVELOPMENT INVESTMENT Ltd. (ďalej „CDI“) Zmluvu o predaji podniku, na základe ktorej bol dňa 22.10.2012 povolený vklad v prospech spoločnosti CDI. Spoločnosť CDI ako predávajúci dňa 21.12.2012 uzatvorila s úpadcom ako kupujúcim Zmluvu o predaji podniku, na základe ktorej bol dňa 24.10.2012 povolený vklad vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na úpadcu a dňa 30.10.2012 žalovaná správkyňa uvedené nehnuteľnosti zapísala do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu. Žalobca má za to, že úpadca nie je skutočným vlastníkom sporných nehnuteľností, sú vlastníctvom spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., preto nemôžu byť zapísané do súpisu majetku úpadcu a v dôsledku tohto zápisu sú ohrozené a poškodené práva žalobcu ako úverového veriteľa voči spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., ktorá je jej úverovým dlžníkom.

3. Žalovaná strana sporu žiadala návrh ako nedôvodný zamietnuť pre nenaplnenie základných hmotnoprávnych podmienok pre úspešné uplatnenie práva o vylúčení majetku z konkurznej podstaty, ktoré vyplývajú z ust. § 78 zák. č. 7/2005 Z.z. (ZKR) a z ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej excindačné právo patrí žalobcovi, ktorého právo je silnejšie ako právo patriace úpadcovi, ale žalobca pre podanie takejto žaloby nie je aktívne legitimovaný, pretože nie je vlastníkom nehnuteľností zapísaných do súpisu, k čomu sám žalobca ako vlastníka nehnuteľnosti označuje spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o., ktorá vylučovaciu žalobu už podala. Konkurzný zákon síce umožňuje zapísať do konkurznej podstaty aj veci, ktoré patria inej osobe ako úpadcovi, k čomu dáva tejto osobe právo chrániť si toto právo v excindačnom konaní, v ktorom musí táto osoba preukázať, že jej vlastnícke právo nezaniklo niektorým zo spôsobov uvedených v § 132 Obč. zák. Aktívna legitimácia je tak daná výlučne osobe, ktorá tvrdí, že je vlastníkom veci zapísanej správcom do súpisu, iná osoba nie je pre podanie takejto žaloby legitimovaná.

4. Žalobca vo vyjadrení k stanovisku prvoinštančného súdu vysloveného v rámci právneho posúdenia veci, podľa ktorého nemá žalobca aktívnu legitimáciu poukazoval na to, že jeho legitimáciu založila výzva Okresného súdu Trnava č.k. 25K/18/2012-498 zo dňa 19.02.2013, ktorou žalobcu na podanie excindačnej žaloby vyzval priamo súd podľa § 78 ods. 4 ZKR, preto otázka jeho aktívnej legitimácie nemôže byť spornou. Podľa § 78 ods. 2 a § 78 ods. 4 ZKR právo podať vylučovaciu žalobu má každá osoba ktorá tvrdí, že má právo, ktoré vylučuje zapísanie majetku do súpisu úpadcu a ktorú súd vyzve na podanie vylučovacej žaloby na základe návrhu správcu. Z dôvodu súdom podanej výzvy podal žalobca žalobu a zo žiadneho ustanovenia ZKR nevyplýva, že právo, ktoré vylučuje zapísanie veci do súpisu je výlučne právo vlastnícke. Právom vylučujúcim zapísanie veci do súpisu je aj akékoľvek iné právo k veci, ktoré oprávňuje osobu vec držať alebo s ňou nakladať.

5. Súd prvej inštancie vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o zriadení záložného práva č. 1410/08/28-ZZ-03 zo dňa 27.7.2009, Zmluvou o splátkovom úvere č. 1410/08/28 zo dňa 16.09.2008, Zmluvami o predaji podniku zo dňa 21.12.2010, výpisom z Obchodného vestníka č. 229/2012, výpisom z LV č. XXXX, oznámením správkyne zo dňa 04.02.2013, výzvou súdu zo dňa 19.02.2013, ako i s celým obsahom spisového materiálu a dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná.

6. Súd z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 22.03.2013 (č.1. 221 spisu) zistil, že sú na ňom zapísané ako parcely registra „C“ byty a nebytové priestory - nehnuteľnosti, ktoré žalobca žiada vylúčiť zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu, ktorých výlučným vlastníkom je spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o.

7. Z dokazovania bolo preukázané, že súd vyzval žalobcu podľa § 78 ods. 4 ZKR na podanie žaloby voči správkyňi, čomu predchádzal jej návrh, podľa ktorého jej bolo doručené podanie žalobcu, ktorým sa od nej domáha zmeny poznámky o spornom zápise výlučne v prospech seba. Uvedené podanie vyhodnotila ako uplatnenie práva na vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty.

8. V sporovej veci bolo rozhodnuté rozsudkom prvoinštančného súdu č.k. 25Cbi/9/2013-596 zo dňa 27.08.2014, ktorým súd žalobu zamietol, ktoré rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoKR/26/2014-636 zo dňa 15.12.2015. Na základe dovolania podaného žalobcom Najvyšší súd SR uznesením č.k. 1Obdo/59/2016-671 zo dňa 29.11.2017 rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 21CoKR/26/2014-636 zo dňa 15.12.2015 a rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 25Cbi/9/2013-596 zo dňa 27.08.2014 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodom rozhodnutia Najvyššieho súdu SR bolo nepredloženie žalobcom vznesenej námietky zaujatosti na rozhodnutie nadriadenému súdu. Najvyšší súd SR súčasne uviedol, že uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 14. apríla 2016 sp. zn. II. ÚS 383/2016 odmietol ústavnú sťažnosť žalobcu. Na základe námietky zaujatosti Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 31Ncb/1/2018-685 zo dňa 13.02.2018 vylúčil sudcu Okresného súdu Trnava JUDr. Martina Smolka z prejednávania a rozhodovania sporu vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cbi/2/2018 a vo veci zákonným sudcom sa stal iný sudca, ktorý vo veci ďalej konal a v nej rozhodol.

9. Žalobca v ďalšom konaní poukazoval na to, že predmetom sporu je vylúčenie majetku uvedeného v žalobe, vlastníkom ktorého je spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o. a podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vydaného v konaní vedenom pod sp. zn. 9Sžo/1/2015 bol prevod nehnuteľností na spoločnosť úpadcu - GAPEJA, s.r.o. nezákonným.

10. Z dôvodu pochybností o aktívnej legitímácii žalobcu počas konania navrhol, aby do konania na strane žalobcu súd pripustil JUDr. O. C. správcu úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o., čím sa odstráni spochybnená aktívna legitímácia žalobcu. Voči tomuto návrhu žalovaná uviedla, že excindačné konanie nie je konaním, v ktorom možno pripustiť vstup iného do konania, pričom ani správca úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o. nie je vlastníkom týchto nehnuteľností. V priebehu konania bolo prvoinštančnému súdu doručené elektronické podanie bez autorizácie od JUDr. O. C., správcu úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o. zo dňa 03.10.2018, ktorým vyjadril súhlas s prístupom do konania na strane žalobcu a zároveň jeho prístupenie navrhol žalobca na pojednávaní konanom dňa 04.10.2018. Súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní prístúpenia JUDr. O. C., správcu úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o. Vraňou nad Topľou do konania na strane žalobcu nepripustil. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na procesný postup, podľa ktorého môže príslušný subjekt podať excindačnú žalobu. Návrh na prístupenie ďalšieho účastníka na strane žalobcu do konania ale považuje prvoinštančný súd za obchádzanie zákona, vedený zrejme snahou žalobcu sanovať u neho zistený nedostatok procesných podmienok, ktorý vychádza z nedostatku jeho aktívnej legitímácie. V priebehu konania žalobca požiadal i o prerušenie konania do rozhodnutia ÚS SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podal žalobca, ale nakoľko predmetná sťažnosť ústavná bola ústavným súdom odmietnutá, žalobca uviedol, že na prerušení konania netrvá.

11. Prvoinštančný súd z hľadiska právneho posúdenia na vec aplikoval právnu úpravu uvedenú v § 78 ods. 1,2,3,4 ZKR..

12. Súd pripustil, že k tomu, aby sa stal niekto stranou sporu nie je potrebné, aby bol aj účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorých v konaní ide a postačuje, ak podá žalobu. Úspech takejto žaloby ale závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu z ktorého svoj žalobný návrh odvodzuje. Preskúmanie vecnej legitímácie je podstatnou súčasťou súdneho konania a keďže medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná správkyňa úpadcu GAPEJA, s.r.o. dňa 30.10.2012 zapísala do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľností, ktorých vylúčenia sa žalobca podľa § 78 ZKR domáha, žalobe nie je možné vyhovieť. Žalobca založil svoju aktívnu legitímáciu na skutočnosti, že záložným veriteľom GLANCE HOUSE s.r.o., ktorá spoločnosť je vlastníkom predmetných nehnuteľností a z konania správkyne žalovanej spoločnosti a konkurzného súdu, ktorý žalobcu na základe návrhu správkyne vyzval na podanie žaloby o vylúčenie majetku.

13. Súd po vyhodnotení z konania zistených skutočností ustálil, že aktívne legitimovaným pre podanie excindačnej žaloby je výlučne vlastníkom zapísaného majetku, ktorým ale žalobca nie je a ktorý potvrdil, že nikdy ani vlastníkom nehnuteľností, ktorých vylúčenia zo súpisu sa voči žalovaného domáha nebol. Predmetné nehnuteľnosti slúžili ako záloh, ktorým žalobca zabezpečoval svoju pohľadávku zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.09.2008, keď ako veriteľ poskytol úver spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. ako úverovému dlžníkovi a záložnou zmluvou sa založil úverový dlžník v tom čase jemu patriace nehnuteľnosti. Žalobca tak nadobudol postavenie záložného veriteľa.

14. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodnutí o žalobe z ust. § 78 ods. 3 ZKR v znení platnom a účinnom od 01.01.2012, ktorým sa okruh subjektov, ktoré sú oprávnené podať vylučovaciu žalobu zúžil a zákon toto právo priznáva iba osobe, ktorá tvrdí, že " jej majetok bol zapísaný" , teda je vlastníkom nehnuteľností zapísaných do súpisu.

15. Prvoinštančný súd sa v odôvodnení rozhodnutia venoval aj vyhodnoteniu aktívnej legitímácie žalobcu ktorý ju odvodzoval od konania žalovanej správkyne a tiež z konania konkurzného súdu, ktorý žalobcu vyzval na podanie žaloby. Správkyňa i konkurznému súdu takéto konanie priamo ukladá zákon ako ich povinnosť, z čoho ale nemožno v žiadnom prípade ustáliť existenciu aktívnej legitímácie žalobcu. Nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu vyplýva i z konania samého, ktorý pre zabezpečenie, aby sa odstránila pochybnosť a nedostatok jeho aktívnej legitímácie navrhol pripustiť do konania ďalšieho účastníka na strane žalobcu, a to vlastníka zapísaného majetku, o ktorého vylúčenie v žalobe žiada. Tomuto návrhu ale súd nevyhovelo a po zhodnotení všetkých z konania vzídených skutočností a právnom posúdení veci s poukazom práve na § 78 ods. 2,3,4 ZKR dospel k záveru, že na strane žalobcu nie je daná aktívna legitímácia pre podanie žaloby, žalobca nie je nositeľom hmotnoprávneho práva, na základe ktorého by sa mohol domáhať vylúčenie majetku zo súpisu podstaty a s ním spojeného nároku, preto žalobu zamietol. O nároku o náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

16. Proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie zrušil a vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolanie založil na dôvodoch uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, h/ a c/ C.s.p.

17. V odvolaní uviedla, že žalovaná zapísala do podstaty úpadcu majetok, hoci je jednoznačne preukázané, že sa nejedná o majetok vo vlastníctve spoločnosti GAPEJA s.r.o., ale o majetok, ktorý je vo vlastníctve spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., teda je nepochybné, že zahrnutie tohto majetku do konkurznej podstaty úpadcu GAPEJA, s.r.o. je nedôvodné a nezákonné. Pretože žalovaná sa v konaní bránila tým, že žalobca nie je pre podanie žaloby aktívne legitimovaný, žalobca navrhol súdu, aby pripustil do konania pristúpenie konkurzného správcu spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. na strane žalobcu, čím by sa už konalo v záujme toho, kto je vlastníkom tohto majetku, nedôvodne zapísaného do konkurznej podstaty úpadcu GAPEJA s.r.o. a bola to i vôľa žalovanej. Súd prvej inštancie napriek tomu, že s pristúpením súhlasil i konkurzný správca spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. tento nedostatok aktívnej legitimácie neodstránil a návrh na pristúpenie zamietol a ktorým postupom odňal zákonom požadovanú spravodlivú a účinnú ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov, ktoré boli predmetom konania. Prvoinštančný súd tak konal bez akéhokoľvek logického dôvodu, a to napriek tomu, že vôľa a záujem dotknutých strán bol opačný. Civilný sporový poriadok ukladá súdu povinnosť, aby vykonával ochranu ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov spravodlivo a účinne, aby sa naplnil princíp právnej istoty, ako vyplýva i z čl. 1 a 2 Základných princípov C.s.p. Tým, že súd nepripustil správcu spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., ktorá je vlastníkom sporných nehnuteľností do konania, zaťažil konanie vadou, ktorá má za následok vydanie rozhodnutia, ktoré nespĺňa zákonom vyžadované atribúty, je nezákonné a nesprávne. Z judikatúry NS SR ale vyplýva, že legitimácia na podanie excindačnej žaloby nie je závislá na výzve súdu, excindačná žaloba je takou, aká každá iná žaloba a výzva na podanie vylučovacej žaloby má iba ten význam, že určuje začatie plynutia prekluzívnej lehoty na jej podanie. V žiadnom prípade ale nie je určujúcim faktorom pre legitimáciu subjektu na podanie žaloby. Ak by legitimácia pre podanie žaloby mala byť závislá na vôli či konaní súdu, znamenalo by to obmedzenie akejkoľvek tretej osoby na prístupe k súdu a podanie žaloby by bolo manipulovateľné, čo je neprípustné, preto záver prvoinštančného súdu je v tejto časti nesprávny. Takýmto postupom prvoinštančný súd odmietol poskytnúť ochranu ohrozeným alebo porušeným právam a právom chráneným záujmom spravodlivo a účinne konať, aby bol naplnený princíp právnej istoty, čo má za následok vydanie nesprávneho a nezákonného rozhodnutia. Podľa odvolateľa ani názor prvoinštančného súdu, podľa ktorého návrh na pristúpenie ďalšieho žalobcu do konania je obchádzaným zákona a vedené snahou žalobcu sanovať nedostatok procesných podmienok nemôže obstať, pretože návrh na pristúpenie osoby na strane žalobcu je riadnym výkonom práva, ktoré zákon strane sporu priznáva. Účelom pristúpenia ďalšej osoby do konania nebolo odstránenie nedostatku aktívnej alebo pasívnej legitimácie, ale ukazuje sa hospodárne, aby sa vec prejedнала i vo vzťahu k ďalšej osobe. K uvedenému poukázal odvolateľ na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Obdo/21/2012, v ktorom sa súd pristúpením účastníka do konania zaoberá. Ak súd vyslovil názor, že pripustenie vstupu do konania konkurzného správcu GLANCE HOUSE s.r.o. je obchádzanie zákona, vzbudil potom pochybnosti o nezaujatosti súdu práve vo vzťahu k žalobcovi, čo zakladá automaticky podľa § 49 ods. 1 C.s.p. vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí. Odvolateľ nesúhlasí ani s názorom súdu, podľa ktorého je vlastníkom aktívne legitimovaný pre podanie vylučovacej žaloby, pretože oprávnenými môžu byť aj osoby, ktoré majú právo majetok držať. Žiaden zákon neuvádza, že vylučovacom žalobou sa vylúčenia majetku zo súpisu môžu domáhať iba vlastníci a nemôžu byť žiadne pochybnosti, že práve práva žalobcu ako veriteľa spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., ktorého pohľadávka z úverovej zmluvy voči tejto spoločnosti je zabezpečená záložným právom k nehnuteľnostiam, ktoré zapísala žalovaná do súpisu majetku úpadcu GAPEJA, s.r.o., sú v dôsledku tohto zápisu ohrozené, poškodené. Záložný veriteľ je oprávnený pri výkone záložného práva nakladať so zálohom, preto je jeho právom podať žalobu, pre ktoré podanie je aktívne legitimovaný.

18. K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná strana sporu v podaní zo dňa 12.12.2018 (č.l. 811) a navrhla rozhodnutie prvoinštančného súdu ako vecne správne potvrdiť. Zotrvála na názore, že žalobca nemá pre podanie žaloby aktívnu legitimáciu, ktorý právny postoj zaujal už v tejto veci i v rozsudku zo dňa 27.08.2014 č.k. 25CbI/9/2013-596 prvoinštančný súd, ako aj odvolací súd v rozsudku č.k. 21CoKR/26/2014-636 zo dňa 15.12.2015, ktorý nebol ani dovolacím súdom vydaným dňa 29.11.2017 v uznesení vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 1Obdo/59/2016 spochybnený. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo zrušené z procesných dôvodov a neobstoí ani tvrdenie odvolateľa, podľa ktorého excindačná žaloba je žalobou ako každá iná, pretože práve osobitný predpis, ktorým je zákon o konkurze

a reštrukturalizácii ako lex specialis k Civilnému sporovému poriadku upravuje procesné podmienky pre podanie takejto žaloby vrátane lehôt na jej uplatnenie. Ani postup, ktorý je upravený v § 78 ods. 4 ZKR nebol voči JUDr. C. dodržaný a preto nie je žiaden dôvod, aby súd návrhu i z tohto pohľadu vyhovel.

19. Na vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca odvolacou replikou zo dňa 11.01.2019 (č.l. 818), poukázal na to, že odvolanie je podstatne komplexnejšie ako sa vyjadrila žalovaná vo svojom vyjadrení podanom proti odvolaniu žalobcu. Súd prvej inštancie ale postupoval zjavne protizákonne, výsledkom čoho bolo nenáležité zvýhodnenie tej osoby, ktorá má v súčasnosti majetok zapísaný do konkurznej podstaty, tejto osobe sú priznané práva obdobne vlastníckemu právu, pričom tejto osobe takéto práva nesvedčia. Je nesporné, že sa nejedná o majetok, ktorý je vo vlastníctve GAPEJA, s.r.o., ale o majetok, ktorý je vo vlastníctve spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o., preto mal súd návrh na vstup konkurzného správcu spoločnosti GLANCE HOUSE s.r.o. pripustiť, inak obišiel zákon. Návrh na pristúpenie na strane žalobcu ďalšieho subjektu je riadnym výkonom práva a účelom pristúpenia do konania je odstránenie nedostatku aktívnej alebo pasívnej legitímácie, ktorá tu bola už v čase začatia konania a ktorá viedla k zamietnutiu žaloby. K uvedenému odvolateľ poukázal i na rozhodnutie NS SR vo veci vedenej pod sp. zn. 2Obdo/21/2012. Nesprávne právne posúdenie veci prvoinštančným súdom spôsobilo, že súd odmietol poskytnúť zákonom požadovanú ochranu ohrozeným a porušeným právam a právom chráneným záujmom.

20. Žalovaná po doručení odvolacej repliky odvoláciu dupliku nepodala.

21. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá je správne, preto ho je potrebné podľa § 387 ods.1 C.s.p. potvrdiť.

22. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p. miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

23. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj celého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie potrebné pre vyhlásenie rozhodnutia v dostatočnom rozsahu a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec i správne právne posúdil, s ktorého odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§387 ods.2 C.s.p.)

24. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia v spojení s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, ktorými sa musí odvolací súd vo svojom rozhodnutí vysporiadať (§ 387 ods.3 C.s.p.), odvolací súd nezistil, že by v konaní došlo k vadám, na ktoré by mal prihliadať z úradnej povinnosti (§ 380 ods.2 C.s.p.), preto vychádzal iba z odvolacích dôvodov, ako ich odvolateľ vymedzil v odvolaní.

25. Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolanie posudzuje len v medziach odvolacích dôvod, pri rešpektovaní neprípustnosti novôt v odvolacom konaní, ak nie sú pre ich pripustenie splnené zákonom vyžadované podmienky (§366 C.s.p.) Z uvedené vyplýva, že odvolací súd sa zaoberá len tými závermi uvedenými v prvoinštančnom rozhodnutí, ktoré sú spojené s odvolateľom uvedenými a vymedzenými odvolacími dôvodmi a v medziach, v akých odvolateľ výrok rozhodnutia napáda. Odvolací súd sa zaoberá len tým, čo odvolateľ rozporuje v odvolaní. Čo nie je napadnuté odvolaním sa predmetom odvolacieho prieskumu nestáva a zostáva založené na záveroch, ku ktorým dospel a ktoré vyslovil v rozhodnutí prvoinštančný súd.

26. Odvolateľ v odvolaní označil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. c/ C.s.p., podľa ktorého rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

27. Ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd ide o takú vadu konania, ktorú možno odstrániť jedine zrušením rozhodnutia. Nedostatok procesnej podmienky, podľa ktorej vo

veci rozhodoval vylúčený sudca nemôže byť ale založený na tvrdení odvolateľa, ktorý ju zakladá na právnom posúdení veci súdom s ktorým sa nestotožňuje a tým, že nebolo vyhovené jeho návrhu na pripustenie vstupu do konania správcu GLANCE HOUSE s.r.o. je sudca automaticky nestranný a z toho dôvodu má byť vylúčený. K uvedenému poukazuje odvolací súd na ust. § 49 ods. 3 C.s.p., podľa ktorého dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti. Zákon výslovne vylučuje, aby dôvodom vylúčenia sudcu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej spore. Meradlom pre hodnotenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko účastníka konania, ktoré je spravidla motivované tým, že súd nekoná a nerozhoduje podľa jeho predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí účastníkovi konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezáujatosti sudcu. (NS SR z.19. júla 2010, sp. zn. 1 Nc 20/2010). Okrem toho z obsahu zápisnice z pojednávania konaného pred súdom prvej inštancie dňa 04.10.2018 (č.l.716), ktorú odvolací súd verifikoval i vypočutím zvukovej nahrávky zistil, že na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobcu advokát JUDr. Peter Zilizi konajúci na základe substitučnej plnej moci zo dňa 25.09.2018, výslovne na otázku súdu uviedol, že voči vo veci konajúcemu sudcovi nevznáša námietku zaujatosti a netrvá ani na prerušení konania. S poukazom na uvedené odvolateľ v odvolaní nevysvetlil, na základe akých nových skutočností uplatňuje odvolací dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm.c/ C.s.p.

28. Odvolací dôvod uvedený v § 365 ods.1 písm. d/ C.s.p., podľa ktorého konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci sa vzťahuje na tie odvolacie dôvody, ktoré nemožno podradiť pod ostatné v ust. § 365 C.s.p. uvedené dôvody, ale ktoré musia mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Existenciu takejto vady konania odvolací súd rovnako nezistil, nebolo zistené žiadne pochybenie vo vykonanom dokazovaní, preto ani tento odvolací dôvod nie je daný.

29. Pre opodstatnenosť odvolacieho dôvodu uvedeného v §365 ods.1 písm. e/ C.s.p. sa vyžaduje, aby súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Musí ísť o taký návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť podstatné skutkové zistenia, odmietnutím ktorého je strane znemožnené uniesť dôkazné bremeno. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolateľ žiadne konkrétne námietky neuviedol.

30. K odvolaciemu dôvodu uvedenému v ust. § 365 ods.1 písm h/ C.s.p., podľa ktorého rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, vyvodzuje zo skutkového zistenia práva a povinnosti, ktoré majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

31. Odvolateľ podľa obsahu odvolania jeho dôvodnosť založil prioritne na námietke voči postupu prvoinštančného súdu, ktorý nevyhovel jeho návrhu a JUDr. C. - správcu úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o. nepripustil do konania. Proti takémuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné. Uvedenú odvolaciu argumentáciu odvolací súd podradil pod odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods.1 písm.b/ C.s.p., podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací argument ale nie je bezbrehý a jeho naplnenie je dané len v prípade, ak bolo strane sporu znemožnené realizovať jej procesné práva v takej intenzite, ktorá založí záver, že celé konanie je nespravodlivé a ktorým došlo k výraznému zasiahnutiu a k poškodeniu práv strany sporu.

32. Odvolateľ zdôraznil tvrdenie, na ktoré poukazoval už v konaní pred súdom prvej inštancie, podľa ktorého práve pristúpením JUDr. C. - správcu úpadcu GLANCE HOUSE s.r.o. by sa odstránil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu ako strany, ktorá má právo podať vylučovaciu žalobu. K uvedenému odvolací súd poukazuje na ust. § 378 ods.2 C.s.p. , podľa ktorého pristúpenie ďalšieho subjektu v odvolacom konaní nie je možné. V súvislosti s takouto argumentáciou ako odvolacím dôvodom (§365 ods.1 písm.b/ C.s.p.) odvolací súd uvádza, že nie je porušením práva na spravodlivý proces postup súdu, ak prvoinštančný súd nepripustil pristúpenie do konania ďalšieho žalobcu, ak žalobca už v čase podania žaloby nemal pre jej podanie aktívnu legitímáciu, nebol nositeľom hmotného práva vyplývajúceho z ust. § 78 ZKR, ktorá právna úprava je základom pre dôvodne podanú vylučovaciu žalobu a takýmto návrhom

sa snaží žalobca obísť inštitút zmeny (NS ČR sp.zn. 22Cdo 3838/2010). Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné uviesť, že ani z rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 492/2012 zo dňa 23.10.2012, v ktorom ústavný súd uviedol, že „ judikatúra všeobecných súdov v Slovenskej republike nemusí byť nevyhnutne totožná s judikatúrou formulovanou Najvyšším súdom Českej republiky, pokiaľ je jej prípadná odlišnosť založená na racionálnej právnej argumentácii. Napokon z postavenia ústavného súdu vyplýva, že ani v prípade existencie obsahovo odlišnej judikatúry nie je úlohou ústavného súdu zjednocovať rozhodovaciu prax všeobecných súdov v Slovenskej republike (obdobne I. ÚS 199/07, I. ÚS 18/08, II. ÚS 152/2011)“ nemožno jednoznačne odkaz na rozhodnutie NS ČR vylúčiť ako neaplikovateľný. V tomto prípade odvolací súd vzal tiež do úvahy, že spoločnosť GLANCE HOUSE s.r.o. samotná podala žalobu o vylúčenie tohto istého majetku zo súpisu žalovaného, ktorého vylúčenia sa v tomto konaní domáha žalobca a ktoré konanie sa aktuálne vedie pod sp. zn. 25Cbi/3/2013 na Okresnom súde Trnava a podľa zistenia odvolacieho súdu nie je vo veci ešte rozhodnuté. Na tomto skutkovom základe by pristúpenie mohlo založiť prekážku litispendencie a nebolo by v súlade ani so zásadou hospodárnosti, ktorú akceptuje i judikatúra a na ktorú ako pre posúdenie veci relevantnú poukazuje odvolací súd v spojení s rozhodnutím NS SR sp.zn. 2 Obdo 21/2012 a rovnako s rozhodnutím NS SR sp. zn. 4 Cdo 206/2013, podľa ktorého súd spravidla nepripustí vstup účastníka do konania vtedy, ak by jeho pripustenie do konania bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, prípadne ak predmet konania nesúvisí s osobou, ktorá má do konania vstúpiť.

33. Odvolací súd vzal tiež do úvahy, že pristupujúci sa stáva stranou sporu až po právoplatnosti uznesenia o takomto pripustení, čo znamená, že pristúpený subjekt prijíma stav konania k momentu jeho právoplatného pristúpenia. U takéhoto subjektu je ale pre toto konanie nedostatok podmienok vyplývajúcich z ust. § 78 ZKR , a to tak v postupe ako i v lehotách, čo tiež podporuje názor o nehospodárnosti takéhoto pristúpenia. V tomto spore od počiatku neboli žiadne pochybnosti o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, ako vyplýva už v poradí z prvého rozsudku vydaného Okresným súdom Trnava č.k.25Cbi/9/2013-596 zo dňa 27.08.2014, napriek tomu žalobca vytrvalo až do podania návrhu na pristúpenie, k čomu došlo až dňom 04.10.2018, zotrval na tom, že je nositeľom práva vylučujúceho zapísanie majetku do súpisu majetku podstaty úpadcu Gapeja s.r.o. Odvolací súd súhlasí s odvolateľom, že pristúpenie ďalšieho subjektu do konania je zákonom predvídaným spôsobom určenia strán sporu, čo ale neznamená, že mu musí byť automaticky vyhovievané a v tomto konaní je takýto návrh hospodárny a účelný.

34. Argumentáciu odvolateľa, podľa ktorej nie iba vlastník je aktívne legitimovaný na podanie vylučujúcej žaloby, ale sú to i osoby, ktoré majú právo nakladať s majetkom , resp. právo majetok držať, odvolací súd považuje za správnu, ale nie ako odvoláciu v tomto konaní. Žalobca nie je ani v postavení vlastníka, ani subjektu, ktorý má právo majetok držať. Právnym dôvodom nároku na vylúčenie veci zo súpisu majetku podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii môže byť tak vlastníctvo majetku, ako i jeho spoluvlastníctvo a tiež držba. Žalobca ale nie je vlastníkom ani spoluvlastníkom veci, netvrdil ani nepreukázal, že by mu ako záložnému veriteľovi svedčalo právo zo zvereného mu zálohu, nepreukázal existenciu žiadneho iného oprávnenia napr. detenciu, ktorá by mu umožňovala mať vec u seba (§ 126 ods.2., § 129 Obč. zák. a NS SR sp.zn. 3 Obo 134/2008.) Žalobca je záložný veriteľ, ktorému ale nebol záloh zverený (§151e Obč. zák.), aby mu tak svedčalo právo na ochranu obdobne vlastníkovi a tak je oprávnený len sa domáhať zákonom stanoveným spôsobom uspokojenia zabezpečenej pohľadávky. Týmto je upreté právo podať vylučovaciu žalobu, čo ale neznamená, že bude takáto žaloba úspešná.

35. Podľa § 387 C.s.p.

(1) Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

36. Na základe vyššie uvedených záverov odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s výrokom i odôvodnením napadnutého rozhodnutia a podľa § 387 ods.1,2 C.s.p. ho ako vecne správne potvrdil.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalovanej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Senátom konajúceho súdu bolo toto rozhodnutie prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v odvolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).